

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. K.,** proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze,** se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2009, čj. ZKI-O-141/977/2008/Ri, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2011, čj. 44 A 55/2010 - 139,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**
II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

1. Rozhodnutím ze dne 14. 1. 2009, čj. ZKI-O-141/977/2008/Ri, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Beroun, ze dne 7. 11. 2008, čj. OR-220/2008-202, kterým nebylo vyhověno návrhu žalobce na opravu údajů katastru nemovitostí.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který usnesením ze dne 30. 3. 2011, čj. 44 A 55/2010 - 124, postoupil věc pro nepříslušnost Městskému soudu v Praze. Žalobce brojil proti uvedenému usnesení kasační stížností (dále jen „kasační stížnost I.“) a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o této stížnosti. Usnesením ze dne 24. 6. 2011, čj. 44 A 55/2010 - 139, krajský soud žádost žalobce zamítl.

3. Krajský soud z předložených písemností zjistil, že žalobce má příjmy z dávek důchodového pojištění a státní sociální podpory, je vlastníkem rekreační chalupy,

družstevního bytu a nepojízdného osobního automobilu z roku 1988. Dále soud konstatoval, že žalobce vlastní také rozsáhlé pozemky v katastrálním území Liteň, je spoluvlastníkem pozemků v katastrálním území Záběhlice a je majitelem dalšího osobního automobilu, evidovaného od roku 1989.

4. Krajský soud s odkazem na § 36 odst. 3 s. ř. s. posoudil celkové poměry žalobce ve vztahu k výši soudního poplatku v dané věci a dospěl k závěru, že žalobce není nemajetný. Zdůraznil přitom, že žalobce žije sám, nemá žádnou zákonnou vyživovací povinnost, a je vlastníkem relativně rozsáhlého nemovitého majetku, který může být potenciálním zdrojem dalších příjmů. Jelikož nebyly splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud neshledal s poukazem na § 35 odst. 8 s. ř. s. ani předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů.

III.

5. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností (dále jen „kasační stížnost II.“) z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

6. Krajský soud se podle stěžovatele dopustil úmyslného poškozování jeho práv, zneužití pravomoci a úmyslného maření řízení o kasační stížnosti, neboť dovodil nesprávná zjištění, a to aniž by poučil stěžovatele o nutnosti opravit či doplnit žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Skutečnost, že je stěžovatel majitelem osobního automobilu z roku 1989, je podle jeho názoru v rozporu s rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. 4. 2008, čj. 20 Nc 366/2008 - 8. Stěžovatel také nesouhlasil s názorem, že může nakládat s pozemky ležícími v katastrálním území Liteň a odkázal na „*zmatečný paakt*“ Krajského soudu v Praze čj. 31 Co 399/2005 - 326, ve kterém byl označen za osobu neoprávněnou k těmto parcelám, a který podle něj není v souladu s rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 7. 2010, čj. 73 EXE 3296/2010 - 14. Konečně stěžovatel napadl tvrzení, že je oprávněn nakládat s pozemkem „*pod domem, které je zatíženo věcným břemenem*“, nacházejícím se v katastrálním území Záběhlice. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že krajský soud bez právního důvodu odepřel stěžovateli právo na ustanovení zástupce k odstranění vad podání.

IV.

7. Krajský soud již nezaslal kasační stížnost II. k vyjádření žalovanému.

V. 1

8. Nejvyšší správní soud předně podotýká, že netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost II. ani na zastoupení stěžovatele advokátem (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, čj. 6 Azs 27/2004 - 41, č. 486/2005 Sb. NSS, či ze dne 24. 10. 2007, čj. 1 Afs 65/2007 - 37, veškerá rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná i na www.nssoud.cz).

V. 2

9. Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti II. v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

10. Kasační stížnost II. není důvodná.

11. Nejvyšší správní soud neshledal v postupu krajského soudu, při rozhodování o naplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, žádné pochybení. Krajský soud zjistil z dostupných rejstříků a evidencí ve vztahu k majetkovým poměrům stěžovatele významné skutečnosti, které z povahy věci musely být stěžovateli známy a které osvědčují, že stěžovatel v žádosti a jejím doplnění neuvedl úplná tvrzení. Řádné splnění povinnosti tvrzení a důkazní je přitom podle ustálené rozhodovací praxe zdejšího soudu předpokladem úspěchu žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (srov. rozsudek ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009 - 88, č. 1962/2010 Sb. NSS). Neúplnost tvrzení vylučuje, aby bylo podané žádosti vyhověno.

12. Zároveň je třeba zdůraznit, že krajský soud nebyl ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. povinen vyzvat stěžovatele k doplnění a opravě podání týkající se jeho majetkových poměrů (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, čj. 8 As 17/2011 - 54).

13. Vytkl-li stěžovatel krajskému soudu chybné zjištění, že je vlastníkem osobního automobilu z roku 1989, nenabídl Nejvyššímu správnímu soudu na podporu svého tvrzení jakékoliv konkrétní argumenty. Přestože namítl rozpor s označeným soudním rozhodnutím, nijak tvrzený nesoulad neupřesnil. Pokud stěžovatel neuvedl, jakého konkrétního pochybení se měl krajský soud dopustit, jeho stížní námitka neobstojí. Shodný závěr je možno vyslovit i ve vztahu k argumentaci stěžovatele, že není oprávněn disponovat s nemovitostmi ležícími v katastrálním území Liteň a Záběhlice. Nejvyšší správní soud navíc shledal takové tvrzení nepodstatným, neboť ani případná nemožnost nakládat s pozemky by nemohla mít vliv na vlastnické právo stěžovatele, a proto vzhledem k závěrům vysloveným v rozsudku č. 1962/2010 Sb. NSS by ani důvodnost těchto stížních námitek nemohla ovlivnit výrok rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků.

14. Nejvyšší správní soud přitakal krajskému soudu v tom, že nebylo možné vyhovět ani žádosti stěžovatele o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Předpokladem k ustanovení zástupce z řad advokátů je totiž ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 - 77).

15. Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že zbývajícími námitkami a tvrzeními stěžovatele, obsaženými v kasační stížnosti II. a v jejím doplnění a podání ze dne 21. 9. 2011, se v tomto řízení nemohl zabývat, neboť nesouvisela s předmětem řízení.

16. Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost II. zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

17. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 *a contrario* za použití § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo (§ 60 odst. 1

s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly.

18. Krajský soud bude po právní moci tohoto rozsudku dále pokračovat v řízení o kasační stížnosti I. postupem podle § 108 odst. 1 s. ř. s., přičemž mj. neopomene vyzvat stěžovatele k zaplacení soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. října 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu